

TELEGRAFUL ROMÂN.

Apare Marția, Joia și Sâmbăta.

ABONAMENTUL.

Pentru Sibiu pe an 14 C., 6 luni 7 C., 3 luni 3 C. 50 fl.
Pentru monarhie pe an 16 C., 6 luni 8 C., 3 luni 4 C.
Pentru străinătate pe an 24 C., 6 luni 12 C., 3 luni 6 C.

Abonamentele și inserțiunile

să se adreseze Administrației tipografiei arhidiecezane, Sibiu, str. măcelarilor 45.

Correspondențele

să se adreseze Redacției „Telegrafului Român”, strada măcelarilor nr. 45.
Epistole nefrancate se refuză. Articuli nepublicați nu se înapoiază.

INSERTIUNILE.

Pentru odată 14 fl., — de douăori 24 fl., — de trei ori 30 fl.
rândul cu litere garmond.

Nr. 5792 Școl.

2—3

CONCURS

Din fondurile arhidiecezane sunt a se contera următoarele stipendii:

1. Din fondul Moga un stipendiu de 1000 coroane, pentru tineri români greco-orientali din arhidieceză, cari studiază la universitate.

2. Din fundațiunea Francisc Iosif un stipendiu de 120 coroane.

3. Din fundațiunea Cologea un stipendiu de 120 coroane.

4. Din fundațiunea Peioviu un stipendiu de 100 coroane.

Aceste trei pentru tineri români greco-orientali din arhidieceză din școalele medii.

Cererile de concurs au să fie înaintate la conzistorul arhidiecezan până la 1 August a. c. st. v., instruate cu următoarele documente în original:

1. Carte de botez.
2. Testimoniu școlar.
3. Testimoniu de paupertate.
4. Eventual cu alte documente recomandatoare.

Sibiu, din ședința senatului școlar, ținută la 22 Iunie 1906.

Conzistorul arhidiecezan.

Incheierea anului școlar în Brașov.

Incheierea anului școlar la școalele medii române din Brașov s'a făcut ieri, Joi, 29 Iulie v. în sala festivă a gimnaziului nostru de acolo. Elevii și corpul profesoral au participat întâi în corpore la serviciul divin, oficiat în biserica sf. Nicolae; apoi s'a început festivitatea de încheiere. Partea cea mai însemnată a serbarii a fost *discursul festiv* al domnului director gimnazial Virgil Onițiu, rostit la adresa elevilor, și mai ales la adresa părinților lor. El dă în întregime la locul acesta, dupăcum urmează:

În ziua de încheiere a anului școlar prezent mă cuget la bucuria curată a numărului părinți cari s'au întrunit aci, pentruca să iea cunoștință despre sporul mulțămilor după un an de muncă școlară a fiilor lor iubii.

Bucuria aceasta curată a părinților binecuvântați de Dumnezeu cu fi buni, cinștiți și ascultători, se repetă din an în an și este cea mai înaltă mulțămire sufletească pentru ei.

Dar „post equitem sedit atra cara”

Cu cât bucuria se repetă mai mult, cu cât anii petrecuți la școalele noastre se înmulțesc, cu atât ea începe să se amestece cu o grijă mare, care crește din an în an înainte. Este grija pentru viitor, grija zilei de mâine, a zilei, care urmează după stăruirea studiilor în școalele medii.

Școlarul din școalele medii, chiar dacă a și dat examenul de maturitate, încă nu este nimic, el nu e gata pentru de a intra în lupta vieții, el nu e pregătit a-și creia în viață o existență potrivită. El este un răsad tânăr, pe care scoțându-l din solul unde a crescut până acum,

trebuie să-l treci într'alt sol, tot provizor, ca să crească și să se întărească pentru viață și abia după un nou soroc o să-l vezi așezat la locul său în grădina vieții, aducând roadele sale.

Ce o să mă fac cu băiatul? Iată marea întrebare ce și-o pun părinții, durere, de obicei în momentul din urmă.

Și întrebarea aceasta și-o fac mulți dintre părinți deja după 4 sau 6 ani de studii la gimnaziu, dupăce fie mijloacele, fie intelectualitatea fiilor lor nu le permit a o mai amâna cu 2—4 ani mai târziu, dar și-o fac și părinții, ai căror fii au mântuit cursul de 8 ani al gimnaziului și acum nu știu încotro să apuce.

O întrebare mare, grea și foarte delicată. Conziderațiuni fără samă: la fizicul, psihicul, la moralul, la aplecările elevului, la situația materială a părinților, la timpul și cheltuielile împreunate cu diversele ramuri de studii superioare, la rentabilitatea actuală a diferitelor cariere, etc. etc. trebuie ținute în vedere, dacă e să nu se facă un pas pripit și deci dezastruos în consecuențe. Iată de ce este așa de greu a da cuiva un sfat hotărât la această întrebare.

De aceea nici nu pot eu intra în cazuri speciale. Ci voi să rămân în generalități, din cari părinții inteligenți, luând în combinație situația lor particulară și cazul concret, își vor putea face singuri concluziile pentru sine.

Mă întreb înainte de toate, care este practica cea mai lătită azi la părinții școlarii nostri? Și la răspunsul ce-l voi da, nu mă voi întemeia pe datele foarte greșite, ce ni-se dau de elevii nostri absolvenți, cari — în privința carierei lor viitoare — ne comunică *dorințele* lor, nu *faptul* carierei alese. Că aproape 50% din aceste dorințe nu se împlinesc, este notoric. Mă voi întemeia deci pe experiențele mele, pe fapte în deosebire cunoscute și în afară de orice discuție.

Până bine de curând se puteau distinge la noi 4 *răstimpuri*, în cari se impunea părinților întrebarea, că — ieșind fiul lor din școalele medii — ce să se facă cu el?

Primul eră, când din lipsa de calități suficiente intelectuale — fiul eră nevoit a ieși din școală înainte de ce ar fi putut absolvă măcar cele 4 clase de jos ale gimnaziului.

În acest caz părinții — dacă erau economi dela sate — sau cercau la Sibiu să-l dea la pedagogie, ca să facă din el învățător — sau dacă aceasta nu succedea, îl țineau acasă la coarnele plugului. Iar părinții orașeni îl dădeau ucenic la vre-o meserie sau în vre-o prăvălie.

Răstimpul al doilea eră la absolvarea clasei a IV-a gimnaziale. Aceștia mergeau în mare majoritate la pedagogie, iar câțiva în școala militară de cadeți. Cei de acest grad se considerau de obicei de prea învățați pentru vre-o meserie sau pentru negoț.

Al treilea eră la absolvarea cu succes a clasei a VI-a gimnaziale.

Dintre aceștia se recrutau mai cu seamă elevii de teologie în Sibiu și elevii dn farmacie, cari emigrau în masse mari dela noi în România.

În sfârșit *rândul ultim* erau absolvenții celor 8 clase, dintre cari $\frac{1}{4}$ parte mergea la teologie, $\frac{1}{4}$ parte se aplica la administrația comunală, iar restul se împărția la studii superioare universitare în diferite ramuri.

Așa fusese la noi până nu de mult.

Azi situația s'a agravat. Condițiile de primire atât la pedagogie, cât și la teologie s'au înăspriț. Căci azi la pedagogie nu te mai primește dacă nu ai absolvat clasa a IV-a gimnazială, iar la teologie un elev cu 6 clase nu mai are ce căuta. Clericii nostri sunt azi toți absolvenți de 8 clase și maturizanți.

Din această iconă reiese, cred, destul de clar, cât de strâmt și cât de unilateral este terenul, pe care se mișcă aproape totalitatea părinților la noi atunci, când e vorba de a alege cariera viitoare a fiilor lor.

Să luăm rând pe rând cele 4 cazuri, în cari se impune părinților chestiunea de a alege o carieră pentru fiii lor.

1. Pentru băieții cari nu sunt capabili a face cursul complet al primelor 4 clase de școale medii, azi nu există alte alternative decât, sau a rămâne acasă la coarnele plugului, sau a intra ca ucenic la un meșteșug de rând, în cazuri mai rare la negoț. Aci nu e cu greu a se face o alegere potrivită. Trecem deci mai departe.

2. Ce să facă elevul absolut de 4 clase gimnaziale sau reale, dacă fie în lipsă de capacitate, fie în lipsă de mijloace, nu-și mai poate continua studiile de școale medii?

Luăm pe cei lipsiți de capacitate, — întâi.

Și aci trebuie să combatem părerea greșită a tuturor părinților, cari nu se îndură să-și deie fiul lor absolvent de 4 clase gimn., dar incapabil pentru studii superioare științifice, — la vro meserie ca ucenic. Li-se pare copilul prea învățat și prea mare pentru de a-l face ucenic. O mare rătăcire aceasta de care trebuie să ne scăpăm.

Tânărul de 14—16 ani este fizicește în etatea cea mai potrivită pentru de a intra în greutățile muncii unui meșteșug și astfel este asigurată contra consecvențelor de boală, la care sunt expuși fiitorii nostri meseriași, cari sunt crescuți în mare parte de ucenici: copii debili, nevrâstnici și rău tractați. Chiar tamentul proverbial de mașter — al ucenicilor de meserii — dela sine s'ar îmbună, dacă majoritatea ucenicilor s'ar constitui din tineri de 14—17 ani, cu oarecare conștiință de sine, decât din copii inconștienți și timizi în vârstă de 12—13 ani.

Dar aci este a se conzidera și partea intelectuală. Este timpul suprem sosit, ca să ne îngrijim a ne crește un strat de meseriași, care să corăspundă unor cerințe mai înalte. Cum va putea meseriașul crescut din băieți nevrâstnici și cu

cunoștințe elementare de câteva clase primare, rar de câte 1—2 clase gimnaziale, susține concurența ce crește zilnic pe terenul producției, manuale, față cu meseriașii străini mai culți și mai bine înzestrați? De azi încolo și meseriașul, care ține să se ridice și să ajungă la un rost în societate, trebuie să aibă acel minim de cultură generală, care se câștigă în cele 4 clase de jos ale școalelor medii. Viitorul apropiat o să arete, că marea majoritate a meseriașilor nostri, cari se vor recruta și de aci înainte din elemente cu o pregătire culturală insuficientă, va fi condamnată la rost de cârpaci și de codaș. Energia luminată și prevăzătoare a părinților va trebui în acest punct să covârșască aversiunea nesocotită și aiurele domnești ale copiilor, cari aspiră la „domnie”, chipu, îndatăce au făcut cu chiu cu vai 4 clase gimnaziale.

Tot aci trebuie să le atrag atenția părinților cuminiți asupra școalelor speciale de meserii, în cari se primesc școlari absoluți de 4 clase gimnaziale sau reale, în cari se cere nu atâta carte, cât mai mult îndemănare și stăruință și din cari ies straturile superioare ale clasei muncitoare. Sunt școalele industriale, de lucrări în lemn și în metal, apoi școalele tehnice inferioare de mașini, — în cari Românii nostri sunt adevărați corbi albi, și din cari tinerii în 2—3 ani se evaluează pentru meserii superioare căutate și foarte bine plătite.

Vă aduc un singur exemplu. Cunosce atâtea tipografii românești în țeară, numai aci în Brașov avem două, și trebuie să constat cu regret, că încă nu am văzut nicăiri la noi un singur tipograf mașinist român. Toți mașiniștii din tipografii sunt străini. Măcar că un mașinist bun se plătește cu 140—180 de coroane pe lună și mai bine. Câți conducători tehnici de mașini avem noi în numeroasele fabrici din țara noastră? Câți confecționatori de mobile mai fine? Câți măiestri de lucruri mai fine executate în fer și tinichea? — Iată terene nouă și largi de muncă aleasă și rentabilă, în cari îndemănarea și inteligența se țin la un loc, terene pe cari e păcat să le lăsăm exclusiv în mâni străine!

Trecem la seria a doua a celor cu 4 clase isprăvite, cari arată destulă capacitate pentru studii teoretice, dar pe cari părinții nu sunt în stare să-i țină încă vreo 8—10 ani la școală până să-i vadă „domni” cu diplome de evalueare.

Acestora le stau la noi 3 cariere deschise: cariera de învățător, cariera comercială superioară și cariera militară. În 3—4 ani ei pot să-și mântuiască studiile speciale: fiitorul învățător la o preparandie, comerciantul-contabil la școala noastră comercială superioară, iar fiitorul oficer în o școală de cadeți. Firea tinerilor, aplecările lor și situația materială a părinților vor determina alegerea uneia dintre acele 3 cariere. Îndeosebi țin se accen-

tuez, ca părinții să nu neglige cariera militară, în care mai nainte vreme intrau relativ mai mulți tineri români decât astăzi, și în care e bine să fim în mod demn reprezentați prin cât de mulți oficeri de naționalitate română.

3. Ajung la categoria a 3-a la tinerii cari vor să părăsească gimnaziul după ce au terminat clasa a VI-a. O spun dela început. Lucrul acesta azi nu mai prea are rost. Azi, când nici la teologie, nici la farmacie, nici la administrație nu se mai admit tineri cu 6 clase, ci se cere calificarea gimnazială completă, — categoria aceasta trebuie să cadă. Părinții trebuie să se decidă pentru cariera viitoare a fiilor lor pe treapta precedentă, la isprăvirea clasei a IV., și dacă au făcut un pas chibzuit atunci, — apoi trebuie să stăruie acum ca sextanul să termine toate 8 clasele gimnaziale și atunci să-și aleagă cariera.

4. Astfel ajungem la cei de pe urmă, la absolvenții gimnaziului complet.

E evident, că pentru aceștia stau deschise carierele intelectuale, dintre cari am dorit să nu se uite de părinți: *calificarea ușoară și pentru noi de mare folos a fiilor noștri comunalii*, adică cariera administrativă, precum și *cariera militară superioară: academiile militare*. Cei ce intră la drepturi și la medicină, e bine să știe, că se pot ușor și bine aplica ca iuriști și ca medici și în armată, dacă împrejurările civile nu li-se par destul de favorabile. Și dacă e să-mi exprim o dorință, — apoi în divergență de opinia fieiertatului nostru metropolit de odinioară Ivacicovici — zic, că *acea dintre absolvenții noștri, cari sunt mai talentați, mai cu inimă, mai muncitori și mai cu dragoste de neam să intre la teologie, ca să se facă luminătorii cu crucea în frunte ai iubitului nostru popor*. O dorință, care în condițiile materiale destul de bune ale preoției noastre de azi, cred că se va îndeplini.

Ingineri, medici, advocați, profesori, silvicultori, agronomi, etc. reprezintă tot atâtea profesii intelectuale-liberale, cari se deschid absolventului de gimnaziu. Că pentru care profesie se va dedica — rămâne în așteptarea particulară a tinărului și a familiei sale, cari vor țineă samă de toate considerațiile date și numai lor cunoscute.

Timul și locul nu-mi permit să intru în amănunte. Trebuie să mă mulțumesc deci cu aceste puține îndrumări ținute mai mult în pri-

vazul practicității, și dorind ca stimatei părinți și iubii elevi intru-niți aci să profite din acest puțin cât se poate de mult, spre binele lor și a neamului nostru, declar anul școlar 1905/1906 încheiat.

Din tractul Hunedoarei.

— O disertație citită în conferința preoțască. —

În 8 Iulie n. c. s'a ținut conferința preoțască a tractului Hunedoara, cu care ocazie domnul Gheorghe Rain, paroh în Nădăștia inf. a citit următoarea disertație, primită cu multă plăcere:

Viața e mișcare. Unde nu se poate constată mișcare, nu este viață. Acest absolut adevăr ni-se demonstrează prin mișcările sau acțiunile, prin transformările și revelațiunile observate la toate creațiunile naturei. Nimica nu există în lume ce nu ar desvoldă oare-care mișcare sau acțiune, prin urmare nimica nu este despre ce s'ar putea afirma că există, dacă nu dă vrul semn de acțiune sau mișcare, despre ce s'ar putea constată deci că trăiește, că are viață. Aceasta este o lege fundamentală și nestrămutată a naturii, dictată de creatorul ei de „făcătorul tuturor văzutei și nevăzutei”, de Dzeu.

Viața este deci acțiune, mișcare, luptă. Intreaga luptă a existențelor din lume purcească din diferitele mișcări și acțiuni țineste cătră un scop anumit, ce se numește perfecțiune. Scopul vieții este deci tinderea spre perfecționare sau nizuința de apropiere cătră desăvârșirea sau perfecționarea absolută, care este tot însuși Dzeu. „Fiți desăvârșiți precum și Tatăl vostru din Ceruri desăvârșit este”. Intru apropierea acestui scop final acțiunile și nizuințele tuturor existențelor își au cadrele lor precise, precum și normele sau legile stabilite, cărora trebuie să se conformeze. Indată ce orice existent, în nizuințele sale de dezvoltare trece peste aceste limite de acțiune, sau nu observă regulile și dogmele dictate de natură în loc să se apropie de ținta dorită — se departă de ea; în loc să dovedească o acțiune, o desvoldare progresivă, arată tocmai contrariul, adică o acțiune de distrugere, de nimicire. Acest adevăr n'îl demonstrează totul ce ne încunjură, dacă ne dăm numai cătuși de puțin seama despre acel tot ce formează natura și suntem puțin atenți la acea luptă de acțiune tăcută și neșovăitoare, ce se petrece fără întrerupere în jurul nostru. Așa în natura mută, de exemplu în domeniul plantelor, observăm cum fiecare firicel de iarbă tinde a se dezvoltă și a aduce fructul dictat lui de natură.

Tot asemenea în răulețul cristalin nu observăm oare o acțiune neobosită intru a satisface datorinței lui dictată de divinitate? Cum adapă el în călătoria lui milioanele de vegetațiuni, și cum aleargă tot odată cătră leagănul ce-i formează

ultimul popas, pentruca de aci de nou să fie ridicat în formă de abur și mai apoi iarăși transformat în fluid să-și înceapă acțiunea de mai înainte... Apoi dacă ne ridicăm gândirile noastre cătră sferile mai înalte și privim adânciți la minunata constelație, la miliardele de corpuri cerești cari plutesc prin golul fără fund — prin spațiul nemărginit; dacă meditând asupra rezultatului cugetărilor și descoperirilor minții omenesti, ne ridicăm cu gândul până la cele mai sublime înălțimi, — nu vom rămâne oare uimiți la vederea acestui mehanizm ceresc, unde nu se poate nici în chipul vre-oare care odihnă sau stagnare, nici o disordine, ci o continuă mișcare lină, armonioasă și liniștită, unde totul se mișcă după legi mărețe... totul umbă în lumină, pe calea sa precisă, cărmuit de o atracție divină universală?!... Iată cum și numai din aceste puține exemple vedem, ba ne putem convinge despre aceea, că viața este mișcare, este acțiune. Dându-ne acum seama despre împrejurarea, că tot ce există în jur de noi, sunt tot atâtea creațiuni ale lui Dzeu, neînsuflețite, precum și despre aceea, că dacă aceste creațiuni mult mai inferioare și create spre a sluji și delectă pe om — împlinesc cu atâta punctualitate datorințele lor dictate, impuse de Creator, involuntar ni se prezintă sentința, că cu cât mai mult se așteaptă aceasta dela cea mai aleasă și mai superioară faptură a lui Dzeu, — dela om, care este nemuritor și neperitor după partea lui spirituală.

El având suflet sau pârțică din însuși Dzeu, este în același timp și cea mai perfectă faptură a lui. Precum altor creațiuni dumnezeiești, astfel și omului îi este precizat hotarul de acțiune, precum și cărările de înaintare cătră sublimul scop al perfecționării. Deosebirea este numai, că omul în consecința sufletului său are minte înțeleghătoare, prin urmare are *voie liberă* de a purcede în dezvoltarea sa conform legilor divine, sau a-și croi el însuși drumul acțiunilor sale, are *voie liberă* de a alege între bine și între rău.

Plini de îngrijire trebuie să mărturisim și să constatăm, că câtă vreme toate fapăturile neînsuflețite să conformează în strict înțeles maiestozelor legi naturale-divine, omul, cununa tuturor fapăturilor lui Dzeu, abuzând în mod perfid tocmai de această libertate a voinții sale, nu prea ține cont de legile dictate lui de Dzeu, ci ademenit de libertatea voinței sale, tinde a trece peste limita emisferului său de acțiuni, ori invers, ori nici între marginile acelea nu dezvoltă vre-o acțiune serioasă, prin care ar nizu spre atingerea scopului dictat. Și dacă dl fapăturilor, dacă providința în neadormita Sa priveghiere asupra destinului omenimii nu ar mai fi netezit în minunate chipuri și moduri cărările și plaiurile de acțiune și afirmare progresivă cătră sublima țintă finală, dacă

pe lângă toată libertatea voinței dată omului nu ar mai fi cărmuit totuși această libertate, ci s'ar fi arătat oare-cum nepăsător față de tendințele și acțiunile aceleia, atunci omenimea, în continuu depărându-se dela cărările ce o conduc cătră perfecționare, poate de mult ar fi încetat de a fi ce este, faptură înfrumșetată cu chipul și asemănarea lui Dzeu, de mult poate s'ar fi nimicuit.

Dară El „iubind pre ai săi, până în sfârșit i-a iubit pre ei”. Prevăzută dl că omul în urma faptului, că este făcut din pământ, ba fiind pus și ca stăpân peste celelalte făpturi de pe pământ, — tot cătră pământ trage, că aproape toate tendințele lui ținesc numai la cele pământești, în detrimentul celor morale-sufletești, deci în detrimentul Eului său propriu sufleteșc: „prin negrăitul Său dar și multa sa bunătate” a ales din neam în neam bărbăți deștepți, pe cari înșufându-i cu Duh divin i-a pus între oameni ca și pe nește păzitori ai dezvoltării moralei publice. În urmă prin întruparea unului născut fiului său, a domnului nostru Isus Chr., și prin viața lui petrecută între oameni, a organizat această gardă de veghetori și îndreptători ai omenimii, fundând în acest chip „preoția împărătească, neamul cel sft.” pentru toți vecii, demandându-le cu strictețe, ca să țină întreaga lume, și să vestească Evanghelia la toată zidirea; în mâinile acestora a depus totodată soarta popoarelor pământului... Indicându-le sfera de acțiune le damândă să dezvoltă o continuă și rodnică activitate: „Eu v'am ales pre voi și v'am pus, ca să mergeți și să aduceți fruct și fructul vostru să rămână. (Ioan XV. 16.) Ba îi trimite în însuși locul său: „Precum m'a trimis pe mine Tatăl, și eu vă trimit pe voi” (Ioan XX. 21.).

Iată aci o sublimă și strălucită direcție, fundată nu de oameni, nu de îngeri, ci de însuși Dumnezeu puterilor! Și la această înaltă funcțiune, dintre mii ne-am învrednicit a fi aleși și chemați și noi, preoții de astăzi. „Precum m'a trimis pe mine Tatăl și eu vă trimit pe voi” — ne zice și nouă fiul lui Dumnezeu. Și dacă ne-a pus întru continuarea operei începute de Dănsul, El trebuie să ne servească și de model în activitatea noastră de veghetori și desvoldători ai moralii creștine, care este cea mai puternică proptă a adevăratei fericiri, nu numai eterne sufletești, dar chiar și a celei vremelnice-obiștești.

Privind acum la acest model divin dela apariție până la apunerea lui, observăm o neîntreruptă activitate, o continuă mișcare, o adevărată viață laborioasă.

Încercați a pătrunde în misterul întrupării, al patimilor și al morții lui Hs. Priviți'l culcat în iesle între animale, priviți'l fugind în Egipt, și reintorcându se iarăși în Nazaret, priviți'l petrecând în pu-

FOIȘOARĂ.

Sfântul, Marele și întru tot lăudatul Apostol Petru.

(Urmare).

Lăpădarea. Cuvântul lui Cristos, că toți ucenicii îl vor părăsi în ceasul primejdiei, s'a împlinit. Afară de Ioan care era cunoscut arhierelui și n'avea teamă că va fi prins: *toți apostolii fug care cum poate și se ascund*.

Singur Petru urmează la oarecare depărtare pe cei, cari duceau pe Isus. El voia cu orice preț să vadă ce se întâmplă cu iubitul său învățător. Intrând mulțimea în curtea arhierelui, Petru așteptă afară. Ioan îi face rând ca să intre și el.

În curtea cea largă slujitorii și gloata așteptau să vadă ce judecată se va face lui Isus. Noaptea era răcoroasă. Slujitorii își făcuseră foc în mijlocul curții și se încălziau. Petru, cu gândul numai la Isus, și cu ochii la odaia, în care se ținea judecată, se apropie de foc ca să se încălzească, mai mult însă ca să aibă prilej să aștepte să vadă sfârșitul.

Și, cum stetea el așa, o slujnică la văzut și arătându-l cu degetul, a spus slu-

jitorilor că și el este din ceata lui Isus. Petru temându-se, răspunde grabnic fără să se gândească ce face: *nu știu ce zici; eu nici nu cunosc pe acel om, lasă-mă în pace*. Judecata curgea înainte și Petru ascultă cu băgare de seamă să nu peardă nimic, să afle tot. Dar portul și graiul său îl arătau că e Galileian, și niște slujitori îl și întrebă: Nu ești și tu ucenic al lui Isus?

El iarăși le zice repede: nu, nu, *nu sunt!*

Venind însă lângă foc o rudenie a celui, căruia Petru îi tăia urechiă, cunoscându-l a zis: Ce? nu te-am văzut eu în grădină cu dănsul?

Și Petru iarăși s'a lăpădat, acum cu jurământ zicând, că nici nu-l cunoaște măcar.

Zicând aceste cuvinte, Petru vede prin fereastră pe Domnul Isus privind spre dănsul și în același timp aude cocoșul cântând. Atunci l-a săgetat la inimă, că și-a adus aminte cum se făgădui-se că-și va pune și sufletul pentru Domnul Cristos și ce-i spusese Domnul Cristos că are să facă el. Cu inima zdrobită de durere pentru slăbiciunea cu care s'a lăpădat de Domnul, abia ținându-se pe picioare, Petru mai mult se tărește până afară, unde căzând cu fața la pământ și căindu-se, a plâns cu amar.

Indreptarea. Pocăința cea din toată inima a adus lui Petru iertare și indreptare. După Inviere, Mântuitorul i-s'a arătat lui Petru în Ierusalim de trei-ori fără să-i facă vre-o pomenire de lăpădare. Apoi s'a arătat într-o dimineață în Galilea lângă mare, unde Petru și soții săi erau la pescuit. În acea noapte Petru cu ai săi nu putuseră prinde nimic. Când era în zori de zi, Petru plecă cu soții săi spre țarmure, supărați cu toții că au muncit fără isbândă. Pe țarmure însă ei văd un om cari le strigă: N'aveți ceva de mâncare?

— N'avem, răspund ei, că toată noaptea ne-am trudit și n'am putut prinde nimic.

— Aruncați mrejele da-a dreapta corabiei și veți prinde, — le zice cel de pe țarmure.

Pescarii își zic: haid să mai facem încă o încercare într-un noroc, — și au aruncat mrejele.

Când le-au scos din apă, mrejele erau pline de pești. Văzând aceasta și din vorba apostolului Ioan, Petru a cunoscut că cel de pe țarmure nu poate fi altul fără numai Domnul Cristos. Și, în graba lui, ca să ajungă mai curând la Isus, el se aruncă în Mare și inotă până la țarmure, lăsând pe soții săi să vină în urmă cu corabia și cu peștii. Pe țarmure se află în adevăr Isus,

care se îngrijise ca ucenicii oboșiți și flămânzi să găsească masa pusă.

După ce au mâncat cu toții, Mântuitorul de 3 ori îl întrebă pe Petru, zicându-i: *Iubești-mă Petre mai mult decât aceștia?* Și răspunzând Petru: Doamne, Tu știi, că te iubesc, Mântuitorul l-a mângâiat deplin, dându-i iertare și zicându-i: *Paste oile mele, paste mielugeii mei!* Tot atunci Mântuitorul i-a prorocit lui Petru și de ce moarte va muri.

Propoveduirea lui Petru. În ziua Pogorării Sfântului Duh, apostolul Pavel, însoțit de ceilalți apostoli, părăsind odaia în care tocmai se pogorase peste dănsii sfântul duh, a alergat la biserică unde erau adunați mii de oameni din toate neamurile și limbile. Acolo Petru cel necărturar a vorbit poporului cu atâta îndrăzneală și putere, încât ca la 3000 de oameni au primit în aceeași zi învățătura lui și s'au botezat.

În chipul acesta apostolul Petru a pus temelie și început propoveduirea evangheliei și obșteii credincioase lui Cristos, adică bisericii. De aici înainte Petru nu înceată a propovedui evanghelia cu îndrăzneală în toate zilele și a câștiga mii și mii de suflete pentru împărăția lui Dumnezeu.

(Va urma).

stie în post și rugăciune 40 zile, și mai vartos apoi priviți-l în ținuta-I și purtata-I, care mai cu deadinsul se refere și la misiunea preotului, — priviți-l zic străbătând toate satele și orașele Iudeii și Galileii predicând și învățând pe câmp, pe mare, în munte, pe strade, în case în sinagoge, în biserică!... Deci dacă onorifica noastră direcție este fundată de Dănsul, dacă El însuși ca și o făclie aprinsă ne arată drumul activității noastre — putea-vom oare să ne numim urmași și continuatori ai operei Sale începute, dacă nu ne vom mișcă, dacă nu vom dezvoltă și noi — amăsurat puterilor noastre debile — cea mai conștiințioasă activitate în carele emisferului înaltei noastre direcții?! Nu! Dacă nu facem și noi tot posibilul întru satisfacerea cerințelor chemării noastre, abuzând de onorificul oficiu ce ocupăm! Răspunzători vom fi pentru neglijența noastră, răspunzători vom fi dacă nu am păscut oile cuvântătoare ale lui Hs. dacă răci și indiferenți le-am lăsat să piară din lipsa nutrețului spiritual; vinovați vom fi peririi acelor după cum zice Stul. Vasile cel mare: „Acela, cui s'a încredințat direcția de a învăța, dacă a negles a propovedul, să judecă de uciagător“.

Tot ce există în jurul nostru, în natură, în univers cum am atins mai sus — își împlinește cu punctualitate obligământul dictat din partea Creatorului. Cu cât mai mult este dator a satisface obligământul deci, cărmăciul vieții corecte și progresive ale omeniei, — *statul preoțesc*!! Acela în sfera sa de muncă are să crească și să întărească nu numai cetățeni pentru patria cerească, ci tot odată să înpopuleze fața pământului cu un element pacinic și de ordine, să împodobească lumea cu fapte nobile și frumoase, cari fac mărgăritarul omeniei.

Preoțimea lui Hs. are să lucre la înaintarea păcii și fericirea familiei, la sustarea și înflorirea statului, are a învăța pe oameni să fie părinți grijitori, fii ascultători, vecini buni, prieteni ajutatori în lipsuri, creditori cruțatori, cetățeni supuși, superiori drepti și activi pentru binele comun etc. etc. Iată terenul activității noastre! Iată circumferința ce trebuie bătută de pașii activității noastre pastorale!..

Și dacă aceasta se aplică în general la întreg statul preoțesc creștin, în mod întreg trebuie observat de noi, de preoții români. Mult cercatul nostru popor în decurs de veacuri îndelungate, afară de preot nu a avut alt luminător, alt mângăietor și conducător. Și această stare — vorbind în general — e aproape neschimbată și astăzi.

(Va urma)

Dela Hunedoara.

De ale școlii noastre.

Iulie n.

Am mai încheiat un an de muncă rodnică la școala noastră confesională gr. or. din Hunedoara.

Multe greutăți s'au ivit mai acum 4 ani când stăruim să reînființăm școala, să-i dăm posibilitatea de a respira un aer mai înviorător, un aer care să dea putere organismului ei de a creia un neam viguros și trainic în aceste părți.

Mulțumită în primul rând revine Excelenței Sale, metropolitului Ioan Meșianu, precum și Veneratului Conzistor arhidiecezan, cari au știut aprecia nzuințele noastre manifestate în jurul reînființării școlii din Hunedoara. Mai avem să mulțumim apoi acelor Români Hunedoreni, cari au stat neclintiți în luptă având deviza: „Voiește și vei putea — Luminează-te și vei fi“.

Stăm în fața faptului împlinit! Tot la stăruința unor oameni de inimă ne a succedă a căpăta ajutor bănesc dela băncile noastre românești din localitate, pentru salarizarea celor două puteri didactice suma de 1200 cor. — Această sumă se va mai mări cu ajutorul îndatnat ce Ven. Conzistor ni-l va acorda — sperăm — și în viitor. Planul nostru este ca să creiăm un „Fond școlastic“, să avem pe ce ne răzăm în vremuri mai critice.

De aceea corul mixt al Hunedorenilor sub conducerea harnicului inv. Andreiu

Ludu își urmează problemele cu zor, și, în luna asta v'a concerta la Hunedoara, Hațeg și eventual și în alt loc, tot numai cu gândul ca să ne vedem realizat planul înființării „Fondului școlastic“. — Sperăm că Dzeu ne va ajuta, căci un scop frumos și bun — urmăm.

Duminea trecută s'au împărțit premiile școlarilor diligenți (80 la număr). Au premers câteva piese dragute cântate cu acurateță de corul școlarilor.

Învățătorul Andreiu Ludu le a spus școlarilor rostul acestei serbări, a îmbărbătat pe copiii eșiți din școală la muncă cinstită în viața lor viitoare, și să nu-și uite nici odată de școala românească.

Din public a vorbit apoi domnul Nic. Macrea mulțumind corpului didactic pentru munca, de care se poate bucura azi. Afirm cu hotărâre, că școala noastră poate să se înșirue cu mândrie în rândul școalelor de frunte din arhidieceza noastră.

În sinodul protopopesc s'a făcut o propunere în sensul căreia o comisie are îndatorirea de a cerceta lipsa de școale confesionale în unele comune din tractul Hunedoara.

Ar fi timpul cel mai potrivit, ca Veneratul Conzistor arhidiecezan să esmită 1—2 membrii din centru, cari însoțiți de comisia exmisă de sinodul nostru protopopesc să cerceteze tractul Hunedoarei din comună în comună.

Asigur pe ori și cine că se poate ajunge la rezultate enorme. Avem un popor bun, pe care îl poți convinge ușor la jertfe pentru fapte bune.

Exmișii Veneratului Conzistor se vor reîntoarce satisfăcuți acasă. Nima.

Înștiințare.

Se aduce la cunoștința onoratului public român, că cursurile „Școalei pentru economia și industria de casă“ pentru anul școlar 1906/7 se vor începe în 15 Septembrie n.

În anul școlar 1906/7 va funcționa atât secțiunea economică a școlii, cât și cea industrială.

I. Instrucțiunea secțiunii economice, care stă sub conducerea dșoarei Veturia Papp, va cuprinde: a) învățământ practic: pregătirea bucatelor și a pâinei; conservarea legumelor și a poamelor; curățirea și ținerea în ordine a locuinței; grădinaritul; spălatul, călcatul și îngrijirea rufelor; confecționarea rufelor; b) învățământ teoretic: economia de casă, chemia bucătăriei, contabilitatea; igiena, îngrijirea bolnavilor; literatura română.

Elevele, ai căror părinți sau îngrijitori nu sunt în Sibiu, au să locuiască în edificiul școlii, strada Baier nr. 1 (edificiul „Albinei“).

Se vor primi numai eleve, cari au împlinit 15 ani și au terminat cel puțin școala elementară.

Instrucția va fi exclusiv în limba română. Se va conversa însă și în alte limbi, îndeosebi în limba maghiară și germană, dar numai în pauză și la masă.

Taxele prescise: 1. Fiecare elevă internă va avea să solvească o taxă lunară de 50 cor., din care se vor achită spesele efective ale școlii, cu excepția remunerațiunii instructoarelor, pe care o achită reuniunea din al său. 2. Fiecare elevă externă va avea să solvească o taxă lunară de 40 cor., pentru care va primi și ameața și ojina.

Taxele sunt a se solvi tot pentru trei luni anticipativ.

În caz, că o elevă înscrișă deja întrerupe cursul fără motive acceptabile, e datoare a despăgubi reuniunea pentru fiecare lună a anului școlar cu câte 10 cor.

Elevele interne au să aducă cu sine: saltea, plapomă, 2 perini, 2 schimburi pentru pat, o jumătate duzină din rufele necesare, 6 ștergere pentru bucătărie, piepten, perie pentru cap, perie pentru dinți, hainele necesare. Șorțurile pentru bucătărie și-le vor face elevele însăși; dar șorțuri pentru casă au să aducă cu sine.

Cursul se începe în mod regulat la 15 Septembrie n. și se termină la 15 Iulie n.

II. Instrucțiunea secțiunii industriale, care stă sub conducerea dșoarei Alexandrina Teranu, va cuprinde: cusut, croit, împletit cu mașina, tors și țesut.

Elevele pot fi interne și externe. Cele interne vor avea să solvească pentru întreținere o taxă lunară de 50 cor. și didactru lunar de 10 cor; cele externe vor solvi didactru lunar de 10 cor.

În caz, că o elevă înscrișă deja întrerupe cursul fără motive acceptabile, e datoare a despăgubi reuniunea pentru fiecare lună cu câte 10 cor.

Elevele interne au să aducă cu sine: saltea, plapomă, 2 perini, 2 schimburi pentru pat, o jumătate duzină din rufele necesare, piepten, perie pentru cap, perie pentru dinți, hainele necesare.

Cursul se începe în mod regulat la 15 Septembrie n. și se termină la 15 Iulie n.

Pentru amândouă cursurile informațiunii se pot primi dela conducătoarea școlii dșoara Veturia Papp, Sibiu, str. Baier nr. 1.

Comitetul „Reuniunii femeilor române din Sibiu“.

NOUȚĂȚI.

Din parlament. În ședința de Marti a dietei ungare a mai vorbit în chestia adresei și deputatul român Dr. Iuliu Maniu, și apoi discuția asupra adresei a fost încheiată. Mercuri a vorbit dintre naționaliști Sirbul Dr. Polit, care a avut ca propunător cuvântul din urmă, iar dieta a primit proiectul de adresă prezentat din partea comisiunii ca bază pentru debateră specială. Proiectul de adresă al deputaților naționaliști a fost prin urmare respins. Adresa a fost apoi votată și în discuția pe articole, fără discuție. În ședința de Mercuri a vorbit și deputatul român Coriolan Brediceanu, în chestie personală, iar deputatul Dr. Iuliu Maniu a interpellat guvernul în chestia cunoscutelor ordonanțe ale fostului ministru de culte și instrucțiune publică Lukács, prin cari să intenționează maghiarizarea instrucției în școalele populare nemaghiare. Ministrul de culte și instrucțiune, contele Apponyi a răspuns numai decât, că actualul guvern nu dorește executarea acelor ordinațiuni ilegale.

Conflictul greco român. Unele ziare au adus în timpul din urmă știri cari anunțau domolirea încordării între România și Grecia. „Conservatorul“ desminte însă știrile acestea și declară că România nu se împacă decât pe lângă împlinirea celor 3 condițiuni principale puse de guvernul român: 1) Retragerea bandelor grecești cari operează acum în Macedonia; 2) Împiedecarea de a se formă nouă bande pe teritoriul grecesc; 3) Exercitarea unei serioase acțiuni asupra Patriarhatului.

Himen. Mărioara Zisu și Dr. Dionisie Stoica logodiți. București, 23 Iunie 1906.

Văd. Eugenia R. Petric născ. Focșan, după lungi și grele suferințe a răposat în Domnul Mercuri dimineața la 9 ore în etate de 40 ani. În mormântarea s'a făcut, astăzi, Vineri în 13 Iulie n. la 2 ore d. a. din casa rece a institutului de sănătate din Sibiu în cimiteriul gr. or. din Sibiu (Suburbul Iozefin).

Publicare. Să aduce la cunoștință publică, că în 22 Iulie 1906 se va țineă târg de vite în comuna Margineu (com. Făgărașului).

Pașapoarte. Din zi în zi starea țării noastre e tot mai tristă. Emigrările iau proporții uriașe și cresc din lună în lună. În Mai au emigrat 14403 oameni, între aceștia 8754 cu desăvârșire. Au părăsit țeara fără pașaport 942 oameni. La America au emigrat 8183, iar 892 în România, 268 Germania și ceilalți puțin în Balcani. 33 procente au fost maghiari. S'au reîntors 2161 emigrați. Va se zică în luna Mai a avut țara noastră o pierdere de 7535 suflete. Sărmană țară. Unde va ajunge de va merge tot așa? Ar fi timpul suprem să se coboare stăpânitorii din regiunile visurilor sovînzimului stupid și să lecuiească mizeria tristei realități.

Teatru român în Făgăraș. Tinerimea română din Făgăraș invită la Producțiunea teatrală, ce se va da Duminecă în 15 Iulie nou a. c. în sala dela hotel Paris cu concursul dlui Zaharie Bărgan, binecunoscutul nostru artist dramatic dela teatrul național din București. Începutul la 8 ore seara precis. Bilete se pot căpăta

înainte la „Furnica“, precum și seara la casă. Venitul curat e destinat pentru un scop filantropic. Programul e următorul: 1. *Sacrificiul*, dramă într'un act de Roberto Braco. 2. *Declamație*. 3. *Furtuna casnică*, comedie într'un act. După producțiune dans.

Cinste regelui Carol. O deputație a regimentului rusesc „Volegdar“, al cărui proprietar e regele Carol, s'a prezentat Luni la curtea din Sinaia și a predat regelui o sabie foarte prețioasă ca cinste din prilejul iubileului său.

Vladan Georgevici fost primministru al Serbiei, a fost închis pe opt luni din cauza unei broșuri vatamătoare la adresa dinastiei regelui Petru. Noul guvern al Serbiei a plănuț de curând grațierea lui Georgevici, acesta a refuzat însă orice grație.

Tutunul. Statistica consumației de nicotin din Ungaria arată că din 1 Ianuarie până în 31 Martie 1906 s'au ars nu mai puțin ca 25 mii cor.

Răsplată vredniciei. Duminecă viitoare se va desvâli în R. Vâlcea, pe lângă mare festivitate, bustul ilustrului bărbat de stat decedat al României, Alexandru Lahovari.

Corurile din Bănat vor vizita expoziția din București în 7—10 Sept. n. cu care prilej vor da un mare festival în sările acelor zile.

Stipendii pentru mediciști. Statul a scris concurs de stipendii pentru tinerii cari doresc să ajungă medici militari. Documentele au să se înainteze până în 10 August n. la Militärärztliche Applicationschule, Viena, Währingstrasse Nr. 25.

Potop în Budapesta. Vineri d. a. s'a năpustit asupra capitalei un potop ne mai pomenit împreunat cu grindină de mărimea nucilor. O parte a orașului a fost inundată de apă. Între cei păgubiți e și tipografia „Pop. Rom.“, în care a pătruns apa la înălțimea de 1/2 metru.

Cerc vacant. În cercul de deputat al Lipovei au candidat fruntași români de acolo pe dl Dr. V. Bontescu cu program național. Sunt încă doi candidați maghiari.

Tinăr român învingător. Între înnotătorii emulației din Duminecă trecută la băile din Ocna a fost și un tinăr român Octavian Popa, fiul părintelui Isaia Popa de acolo. A luat parte activă în două grupe și în amândouă cazurile a ieșit biruitor. A câștigat o decorație.

Șase milioane de trandafiri s'au vândut în Paris în ziua de 24 Iunie, sf. Ion. E obiceiul ca în ziua aceasta să li se dea celor cu numele Ion buchete de trandafiri, iar în anul acesta au fost trandafiri foarte mulți și ieftini.

Tren la America. Americani au făcut Rușilor propunere să lege America și Asia cu un tunel pe sub strâmtoarea de mare Bering, care are o lățime de 72 kilometri. Rusia a lăsat afacerea asta deocamdată în suspens deoarece „are alte năcazuri mai mari“. Numai de le-ar putea lecul.

Dramă modernă. De câteva zile senzația unei drame familiare ține în agitație orașul Murăș-Oșorhei. Vicecapitanul poliției Eugen Orescovic era însurat nu mai de doi ani și își iubea mult tinăra și frumoasa nevastă. Aceasta începuse în timpul din urmă relații de dragoste cu pretinul de casă, subloc. de honvezi Fülöp Lajos. O scrisoare anonimă îi deschise ochii bărbatului. Duminecă sara după ce se întoarseră toți trei dela teatru bărbatul a plecat de acasă sub pretext că are inspecție. S'a întors nu peste mult și după ce ușile nu is'au deschis a spart fereastra și a intrat. În odaia nevastă sale eră sublocotenentul. Bărbatul a scos sabia să-l pustiască, acela încă a luat sabia de apărare, a pus însă mâna și pe revolver și a tras asupra rivalului. Bărbatul zace acum greu rănit în spital, ofițerul a fost imediat deținut, femeia și-a mărturisit păcatul.

Cărți și reviste.

Anuarul gimnaziului din Năsăud pe anul școl. 1905/6 cuprinde pe lângă datele statistice mai bogate ca altădată, regulamentul fondului școlarilor morboși (!) și regulamentul societății și a bibliotecii școlarilor, amândouă așezăminte proaspete, aprobate de ministru numai de curând. Ce privește limba anuarului partea ungurească e — durere — mult superioară celei românești.

„Corvineana”, institut de credit și econ., Hunedoara.

[165] 1—1

Concurs

Direcțiunea institutului de credit și economii „CORVINEANA”, societate pe acții în Hunedoara, publică concurs pentru ocuparea postului de **practicant**.

Salar anual 720 coroane.

Celce dorește a reflecta pentru dobândirea acestui post, are a documenta, că a absolvat școala comercială superioară.

Rugărilor sunt a se adresa către direcțiunea institutului în Hunedoara (Vajdahunyad) până în 1 August st. n. 1906.

Alesul va avea a se prezenta pentru ocuparea postului cu ziua de 15 August 1906.

Direcțiunea.

[164] 1—1

Publicare de concurs.

Preavenerabilul conzistor arhiepiscopar din Sibiu, prin decizul său din 2/15 Iunie a. c. Nr. 4921 Ep. a aprobat planul și preliminarul de spese pentru acoperirea cu tinichea (pleiu) a turnului bisericii noastre gr. or. din Cincu-mare, protopopiatul Agnitei, spre care scop se publică concurs cu licitațiune **minuendă** pe ziua de 29 Iulie st. n. (16 Iulie st. v.) 1906 la 2 ore p. m. în localitatea școlii gr. or., — pe lângă următoarele condițiuni:

1. Prețul de strigare va fi 1218 coroane 62 fil. având întreprinzătorul a da tot materialul trebuincios precum și lucrătorii de lipsă.

2. Licitanții au să depună vadiu 10% în bani gata sau în hârtii de valoare.

3. Oferte în scris încă se iau în considerare.

4. Comitetul își rezervă dreptul de alegere dintre cei 3 minus oferiți pe unul; fără considerare la ofertă.

5. Contractul pentru întreprinzător intră în valoare îndată după subscriere și încheiat pe baza condițiilor ce se vor publica înainte de începerea licitațiunii minuende.

6. Planul, preliminarul de spese și specificul lucrării se pot vedea oricând la biroul comitetului parohial.

Cincu-mare, în 21 Iunie 1906.

Pentru comitetul parohial:

Ioan Mihu **Emil Mandocca**
prezident. notar.

Nr. 649—1906.

[161] 1—3

Concurs.

Pentru îndeplinirea posturilor vacante de învățători la școlile confesionale gr. or. române din comunele mai jos însemnate din protopopiatul Sibiului, se scrie concurs cu termen de 30 zile dela prima publicare în „Telegraful Român”.

1. **Cornățal**, salar 600 cor. din cassa alodială, cuartir liber în edificiul școlii și lemnele necezare pentru încălzit.

2. **Răusadului**, salar 600 coroane din cassa alodială a comunei Rășinari, cuartir în edificiul școlii și lemnele necezare pentru încălzit.

3. **Roșia**, salar 600 cor. din cassa bisericeii solvabil în rate lunare, cuartir liber în edificiul școlii, 2 stângini de lemne și 3 cără de crengi.

4. **Șura-mare**, salar 600 cor. din cassa bisericeii, cuartir în edificiul școlii, lemnele necezare pentru încălzit și 1/4 jugăr grădină.

5. **Vurpăr**, salar 600 cor., 200 cor. din cassa bisericeii iar restul de 400 cor. din repartitie, cuartir liber în edificiul școlii, 3 stângini de lemne și 1/4 jugăr grădină, eventual relut de grădină din cassa bisericeii.

Reflecții la vreunul din aceste posturi, vor avea a se prezenta în comună în vre o Duminecă sau sârbătoare, spre a-și arăta dexteritatea în cântări și tipic având a conduce cântările cu elevii în biserică și a ține o strănă.

Cuincuenalele se vor computa numai după 5 ani de serviciu în comuna respectivă.

Cereri concursuale instruite în sensul normelor din vigoare se vor adresa subsemnatului oficiu în termenul deschis.

Sibiu, 28 Iunie 1906.

Oficiul protopresbiterial gr. or. al Sibiului, în conțelegere cu comitetele parohiale.

Ioan Papiu
protopresbiter.

Nr. 297—1906

[162] 1—3

Concurs

Pentru ocuparea posturilor învățătoarești din comunele mai jos însemnate, din protopresbiteratul Branului, se scrie concurs cu termen de 30 de zile dela prima publicare în „Telegraful Român”.

1. **Bran**, la școala centrală un post de învățătoare pentru instruirea elevelor atât în obiectele ordinare de învățământ cât și în lucrul de mână cu deosebită considerare la referințele locale; salar anual de 600 cor. plătit în rate lunare anticipative din cassa centrală a bisericilor brăne, 3 stângini lemne în natură, cuartir în natură eventual 90 cor., 1/4 jugăr de pământ eventual 12 coroane.

2. **Codlea**, un post de învățător, să aibă dexteritate în tipic și cântările bisericești spre a suplini și postul de cantor tot a 3-a săptămână, având spre ași dovedi dexteritatea să se prezenteze la biserică înainte de alegere; salar anual 600 cor., pentru cuartir și lemne 100 cor., 1/4 jugăr pământ, 1/8 din venitele cantonale cam 100 cor. anual.

3. **Fundata**, un post de învățător cu salar anual de 600 cor., cuartir în edificiul școlii și lemne de încălzit, 1/4 jugăr pământ.

4. **Măgura**, un post de învățător, care în Dumineci și sârbători să țină și strănă în biserică, salar anual de 600 cor. și anume 160 cor. din fondul bisericeii, 180 cor. repartitie dela popor, 140 cor. dela comuna civilă, 120 cor. ajutor dela stat, cuartir în edificiul școlii și 12 cor. pentru 1/4 jugăr de pământ.

Cuincuenalele prescrise de lege se vor socoti numai după anii de serviciu neîntrerupt în respectiva comună începând dela alegere.

Doritorii de a ocupa unul din aceste posturi au a-și așterne cererile instruite conform legii în termenul sus amintit la subsemnatul oficiu protopresbiterial.

Zernecki, 26 Iunie 1906.

Oficiul protopresbiterial gr. or. al Branului, în conțelegere cu comitetele parohiale resp. școlare.

Ioan Dan
adm. protopr.

Banca de asigurare „TRANSILVANIA”

Sibiu, str. cisdădiei nr. 5, edificiile proprii. — Fondată la 1868.

Primește în condiții favorabile

- ✎ asigurări contra focului și esplosiunilor,
- ✎ asigurări de viață și de rente viagere,
- ✎ asigurări contra furtului prin spargere,
- ✎ asigurări de grindină,
- ✎ asigurări de accidente și de sticlă.

✎ Valori asigurate 105 milioane corone. ✎

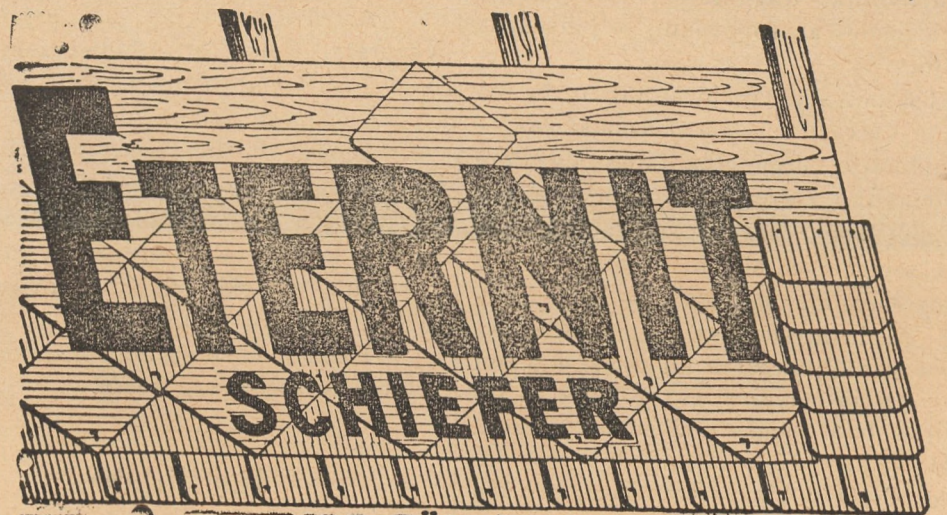
••• Despăgubiri prestate 7 milioane corone. •••

Fonduri de rezervă și garanție 2 milioane corone.

Informațiuni de la Direcțiune în Sibiu și prin agenturile principale din Arad, Bistrița, Brașov și Cluj, cum și prin subagenții din toate comunele mai mari.

(271) 36—52

Cel mai bun material de acoperit al timpului de față.



Centrala pentru Ungaria:

Fabricile Eternit Ludovic Hatschek, Budapesta

VI., Andrassy út 33.

In Sibiu se vinde la: Carol F. Jickeli.

97 3—4

Magazin de specialitate!

Mare depozit de

juvaericeale, aurării, argintării, oroloage

de aur și de argint, pentru domni și dame

toate noutăți.

A. MORAWETZ, juvaer și gravor.

Sibiu, strada cisdădiei nr. 14.

[74] 15—

Aur și argint vechiu se cumpără ori se primește ca plătire.

Numai pe timp scurt

în Sibiu, pe „Hermannsplatz” se află

Electro-Bioscopul Sifka

(Kinematograph mai nou)

într'o hală spațioasă de proiectat, construită și întocmită anume pentru acest scop după cerințele cele mai moderne.

Cea mai de seamă întreprindere în genul acesta, admirabilă iluminatie electrică produsă prin un Dynamo-locomobil cu abur.

TEATRU

pentru fotografii vii în cea mai mare desăvârșire. Distins cu premiul cel mare la expoziția universală din Paris 1900 și Saint Louis 1904. — Succesul cel mai mare pretutindenea.

Tot a doua zi program nou. ✎ Se rezervă dreptul de a face schimbări în program.

Reprezentățiuni zilnic la 7, 8 și la 9 oare sara; Dumineca și sârbătoarea la 4, 5, 6, 7, 8, 9 și la 10 oare sara.

Prețul de intrare: Locul I 80 fileri; Locul II 60 fileri; Locul III 30 fileri. Copiii sub 10 ani plătesc jumătate. Copii, soldați dela sergentmajor Locul III 20 fil. — Programe gratuite.

[145] 4—5

Premiat cu medalia cea mare la expoziția milenară din Budapesta în 1896.

Turnătorii de clopote și fabrică de scaune de fier pentru clopote

ANTONIU NOVOTNY

in Timișoara-Fabric

se recomandă spre pregătirea clopotelor noue, cum la turnarea de nou a clopotelor stricate, spre facerea de clopote întregi, armonioase pe lângă garanță de mai mulți ani, provăzute cu ajustări de fier bătut, construite spre a le întoarce cu ușurință în orice parte, îndată ce clopotele sunt bătute de o lature, fiind astfel mântuite de crepare. Cu deosebire sunt recomandate

(119) 45—52

Clopotele găurite

o invențiune proprie și premiată în mai multe rânduri. Aceste clopote, cari sunt provăzute în partea superioară — ca violina — cu găuri ca figura S, au ton mai intensiv, mai adânc, mai limpede, mai plăcut și cu vibrație mai voluminoasă de cât clopotele turnate după sistemul vechiu, astfel că un clopot patentat de 327 kg., este egal în ton cu unul de 461 kg turnat după sistemul vechiu. — Mai departe se recomandă pentru facerea de scaune de fier bătut, de sine stătătoare, pentru preadjustarea clopotelor vechi cu ajustare de fer bătut, ca și spre turnarea de toate de metal.

Prețuranturi ilustrate gratis.

